

е Господу всякой высокосърдеченъ.” Прит 16 ; 5. “Гордость-та на челоуѣка ще го смири : а смиренномудрый ще придобые честь.” Прит. 29 ; 23. “Така говори Прѣвышній и Прѣвсходный, който живѣе въ вѣчность-тѣ, на когото име-то е Святый : Азъ обитавамъ въ високо и свято мѣсто : и съсъ съкрушенный-тъ на сърдце, и съсъ смиренный-тъ въ духъ, за да оживявамъ духъ-тъ на смиренны-ты, и да оживявамъ сърдце-то на съкрушенны-ты.” Иса. 57 ; 15.

II. Кой е най голѣмъ въ царство небесно ?

О И тѣй, който смири себе си като това дѣте, той е най голѣмъ-тъ въ царство небесно. Ст. 4. Глав. 20 ; 27. 25 ; 14.

II. Що ся учимъ отъ тоя стихъ ?

О. Учимъ ся че най смиренный-тъ Христіанинъ е най голѣмъ-тъ. Грѣхъ-тъ ражда гордость и честолюбіе ; но религія та като показува на челоуѣка грѣшность-тѣ му смирява го, щото колкото повече вѣрѣ има челоуѣкъ, толкова е по смиренъ, и смиреніе-то ни става мѣрка на религіѣ-тѣ ни ; и който е най смиренъ на землѣ-тѣ ще бѣде най голѣмъ въ славѣ и блаженство на небо-то. 1 Кор. 15 ; 39-44.

II. Трѣбува ли да ся учимъ отъ тоя стихъ че дѣца-та сѣ безгрѣшны ?

О. Не : защото и дѣца-та сѣ грѣшны и иматъ нуждѣ отъ измѣненіе на сърдца-та си (Пс. 51 ; 5 : 58 ; 3 : Еф. 2 ; 3) ; но дѣца-та сѣ при мѣръ на смиреніе, на искренность и на любовь, и Христосъ учи че въ тѣя качества послѣдватели-ти му трѣбува да бѣждѣтъ като дѣца. 1 Кор. 14 ; 20.